

[Hans Rasmussen.]

ærede medlem hr. Alfred Jensen et godt stykke på vej i de betragtninger, det ærede medlem her fremførte. Men det er givet, at når socialministeren skulle udarbejde et forslag på grundlag af det arbejde, der er udført i arbejdsløshedskommissionen, måtte han tage hensyn til, hvad det ville være politisk muligt at gennemføre. At arbejderne helt og fuldt skulle have dækning for den ledighed, de måtte komme ud for, var der ingen chancer for at få gennemført, som forholdene ligger i øjeblikket; det ville blive et slag i luften, og jeg tror ikke, det ville gavne arbejderne en tøddel. Derfor må jeg hilse socialministerens lovforslag med glæde, og jeg synes, at oppositionspartiernes ordførere i høj grad skyder over målet. Man mener ikke, at kommissionen har tilendebragt sit arbejde, og at det derfor havde været bedre, at den havde siddet og arbejdet videre og syslet med disse bestemmelser, og at man så måske havde kunnet tage enkelte ændringer op til behandling her.

Men er det ikke sådan, at dette lovforslag tilgodeser løsningen af de problemer, som i arbejdsløshedskommissionen var taget op til behandling? For det første blev det overdraget kommissionen at skulle fremskaffe 28 mill. kr. til Dansk Arbejdsmands Forbund på et tidspunkt, da man stod uden midler til at udbetale beløbet. Dette er tilgodeset ved de enkelte forslag, som socialministeren har stillet her, således at arbejdsplanen bliver tilgodeset gennem to år med de millioner, som forslaget sigter på at vi skal have.

Dernæst overvejede vi i kommissionen at se at komme bort fra begrebet de nødstedte kasser, og jeg synes, at lovforslaget i sin helhed giver udtryk for, at dette høje ting ikke længere skal beskæftige sig med nødstedte kasser. Det er ordnet gennem dette lovforslag, for så vidt det bliver lov, når det har gennemgået de forskellige behandlinger her i dette høje ting.

Så ved jeg ikke, om der var andre spørgsmål, der skulle have været behandlet. Jeg kan godt forstå, at vi har nuancerede opfattelser af, hvordan arbejdsløhedsløvgivningen skal være. Jeg for min part kan også godt sige, at jeg havde ønsket, at man i dette land i højere grad kunne slutte sig sammen i industriforbund med tilhørende

arbejdsløhedskasser, for det er måske den målsætning, vi efterhånden skal arbejde efter, dels for at frembringe tilpas smidighed på arbejdsmarkedet, hvad jeg mener industriforbundene bidrager til, dels for at tilgode de medlemmer, der bliver ledige inden for industriforbundene, når produktionen slipper op. Jeg synes ikke, at de ærede ordførere, hverken det ærede medlem hr. Lorentzen eller det ærede medlem hr. Poul Sørensen, har bidraget særlig konstruktivt i det arbejde, der er foregået i kommissionen. Man har haft en vis spørgelyst, og man har fået sin spørgelyst tilfredsstillet efterhånden, men noget særlig konstruktivt ligger der ikke deri. Det synes jeg vi har lov at sige ved denne lejlighed. Hvorfor har man ikke i højere grad arbejdet konstruktivt med tingene? Det ærede medlem hr. Lorentzen har været formand for kommissionen i adskillige år og har altså haft lejlighed til at fremsætte sine tanker på papiret over for kasserepræsentanterne, hvis han mente, at man skulle være kommet noget længere.

Det ærede medlem hr. Lorentzen mente, at staten går med til en for stor risiko. Der vil jeg sige, at vel vil det på visse områder være sådan, hvis arbejdsledigheden stiger meget stærkt, at staten får en større risiko, men det vil også være ganske rimeligt i et samfund som vort, og jeg synes, han i nogen grad skyder over målet. Rent historisk er forholdet det, at fagforeningerne til deres organisationer knyttede arbejdsløhedskasser, således at de kunne bidrage til arbejdernes underhold, når de blev arbejdsledige. Det er grundlaget for hele opbygningen. Efterhånden var det ikke muligt for organisationerne sammen med kasserne at klare underholdet alene, og de måtte søge statens hjælp. Det er det, der er sket, og det er på det grundlag, vi hidtil har arbejdet med de ændringer, som successivt er foretaget af lovgivningsmagten. Jeg synes, det er et meget pænt bidrag, man yder fra medlemmernes side, når man er i stand til at lægge 38,6 pct. i arbejdsløhedskasserne, medens statens bidrag altså er 61,4 pct. Jeg synes, det er et ganske pænt resultat, der er opnået af de folk, der frivilligt er gået ind i en arbejdsløhedskasse for at bidrage til deres eget underhold, når de kommer ud for arbejdsledighed.